

[Axel Sørensen.]

henvende sig til Skatteraadene — i København Direktoratet for Københavns Skattevæsen — herom; herfra gives der dem Meddelelse om Størrelsen af den konstaterede Formuedifference og om de a conto-Beløb, som skal indbetales til Amtstuen — eller Skattedirektoratet — senest 14 Dage efter Modtagelsen af Meddelelsen. Dette vil i Almindelighed sige, at man paa ny giver Skatteraadene en Belastning midt i en Tid, hvor man aldrig før har givet dem Opgaver med Beregning af Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan, Opgaver, som i og for sig er Embedsmandsværk og ikke almindeligt Lægmandsværk, som dog Skatteraadenes Arbejde skulde være.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller rejser Indvendinger imod den korte Frist, der gives Skatteyderne til at faa Indbetalingen effektueret. Jeg vil gerne henstille, at Fristen overholdes. Det har vist sig, naar man forlænger saadanne Frister, at Folk venter til sidste Øjeblik med at faa deres Sag ordnet, og enhver vil være klar over, at naar vi først kommer ind i Februar Maaned, er Ligningen for det nye Skatteaar i fuld Gang. Og naar Skatteyderen skal have Lejlighed til at fradrage a conto-Beløbet i sin Formueopgørelse for Skatteaaret 1947—48, er det heldigt rent praktisk, at dette sker saa betids, at Skatteraadene kan tage det i Betragtning.

Jeg forstaaer udmærket, at Hensigten med Lovforslaget er at opnaa en hurtig Opsugning af disse Penge, i Stedet for at de fremdeles et Par Aar endnu skal være en Fare for den lille Import og det lille Varelager. Om Renten, 4 pCt. af de Beløb, som ikke a conto er indbetalt inden 1. April 1947, kan der jo diskuteres. Da en Del af de Formuer, som de konstaterede Formuedifferencer er Udtryk for, kun giver 1 til 1½ pCt. Rente, vil selvfølgelig de paagældende Formueejere se deres Fordel i at faa Differencen ud af Verden i Stedet for at komme til at svare 4 pCt. Rente af den. Noget anderledes kan det maaske stille sig i de Tilfælde, hvor Skatteyderne maa laane Beløbet til a conto-Indbetalingen. I saadanne Tilfælde vil Skatteyderne maaske ræsonnere saadan, at de kan ikke laane Pengene billigere end hos Staten, og saa vil Loven ikke virke efter sin Hensigt.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Paul Holt: Jeg kan ligesom de øvrige ærede Ordførere paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Der er naturligvis noget vist ubehageligt i, at man skal tilvejebringe en Lov, som rammer Personer, der paa Grund af Administrationens Langsomhed ikke har kunnet faa afregnet med Skattevæsenet; men som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er der ikke noget at gøre ved dette; man maa bøje sig for Kendsgerningerne og tage Konsekvenserne heraf.

Med Hensyn til den foreslaaede 4 pCt.s Rente kan man jo have Lov at stille sig noget skeptisk over for, hvorvidt Hensigten med at paalægge denne Afgift vil blive opnaaet — saaledes som ogsaa flere af de andre ærede Ordførere har været inde paa. Man maa regne med den Mulighed, at der er Personer, som har Penge anbragt i Virksomheder, der giver et betydeligt større Udbytte end de 4 pCt., og for dem vil det altsaa være en Fordel at vente med Indbetalingen, til det hele er opgjort. Men man maa jo naa frem til en bestemt Procentsats og har vel saa valgt de 4 pCt., fordi de er Udtryk for det almindelige Udbytte, man i Øjeblikket faar af sine Penge.

Med Hensyn til Tidspunktet for Indbetalingen har det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen nævnt, at der er noget urimeligt i, at Folk, der har tilbageholdt Penge, som de skylder Staten, skal have det Plus ikke at betale nogen Rente for den Tid, der ligger forud for 1. April 1947. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, hvorfor man egentlig har sat den Grænse der vedrørende Paabegyndelsen af Forrentningen med 4 pCt.

I øvrigt kan jeg give Tilslutning til Lovforslaget.

Søren Olesen: Dette Lovforslag er jo særlig fremkommet paa Grund af, at mange af disse Skattesager trækker i Langdrag, inden der kan træffes en Afgørelse. Efter de foreliggende Opgivelser drejer det sig om mange Sager, og det er derfor meget rigtigt, at de Skatteydere, som skal efterbetale Skat, faar en saa rimelig Behandling som muligt. Naar en Person først er kommet i Skattevæsenets Kløer paa den Maade, kan det være vanskeligt for ham at faa sin Ret, og derfor kan vi naturligvis ogsaa give Tilslutning til, at der gives Mulighed for Indbetaling af a conto-Beløb og for at faa det forrentet.

Men vi mener, at det vil være af den største Betydning, om Sagerne kunde fremmes saa meget som muligt. Vi maa vel huske paa, at ved Skattesager af den Art, hvor det ofte kan dreje sig om større Beløb, er det af stor Betydning for vedkommende at kunne